

Прошло је годину дана од када је у Ваљеву приликом протеста студената и грађана полиција употребила прекомерну силу над онима које је те ноћи привела. Одмах након протеста појавили су се видео-снимци на којима се види како групе маскираних полицајаца у пуној опреми туку грађане који леже на земљи и не пружају никакав отпор. Грађани су ударани пендрецима или шутирани ногама и коленима у главу.

Од свих протеста који су се тих дана одржавали у више градова широм Србије, а на којима је долазило до сукоба демонстраната и полиције, у јавности је интервенција у Ваљеву окарактерисана као најбруталнија.

Међу првима који су се огласили након протеста у Ваљеву били су председник Србије Александар Вучић и министар полиције Ивица Дачић, који су правдали поступање полиције тиме да је она трпела нападе демонстраната, као и да је након протеста било десетине повређених полицајаца.

Убрзо након тога ваљевски адвокати су се организовали и у име 27 оштећених поднели кривичне пријаве против 28 полицајаца.

Ипак, истрага коју је водило Основно јавно тужилаштво у Ваљеву тапкала је у месту све до краја маја ове године, када је врховна јавна тужитељка Загорка Доловац донела одлуку да се предмет пребаци у Тужилаштво за организовани криминал (ТОК).

Од тада је ово тужилаштво кренуло са прикупљањем доказа и саслушањима оштећених.

Међутим, уследио је одговор режима, односно медија које режим контролише, где већ данима траје таргетирање оштећених, али и адвоката који заступају оштећене.

Међу онима који су највише таргетирани ових дана је адвокатика Јана Аћимовић Планојевић, која заступа неколико оштећених.

Њу је чак и председник Србије означио као кривца за самоубиство једног полицајца из Прибоја, јер се у таблоидима појавила информација да се убио због тога што је на друштвеним мрежама означен као један од полицајаца који су пребијали демонстранте у Ваљеву.

Врхунац пропаганде којом се релативизује бруталност полиције у Ваљеву је документарни филм новинарке Информера Андрее Весков под називом „Хронологија лажи“, у коме се прави наратив како је полиција прошле године сатима трпела насиље пре него што је реаговала.

У филму се пуштају снимци са више протеста у Србији и сви се представљају као догађаји у Ваљеву 13. августа, али нема снимака на којима се види како полицајци туку људе који беспомоћно леже на земљи и не пружају отпор, већ се искључиво пуштају сцене у којима демонстранти нападају полицију, што нико и не спори да се догодило, али се полиција оптужује да је употребила прекомерну силу неселективно и након што су напади на њу престали.

Ниједан од навода разних аналитичара у овом филму није поткрепљен доказима, а ишло се и дотле да је један криминолог правдао батинање особа које леже на земљи тиме да, то не значи да полиција има контролу над њим, те да полиција има право и тада да употребљава средства принуде.

Насупрот овоме, у другом документарцу под називом „Преседан“, који је емитован пре више од пола године, пуштени су снимци тешког пребијања људи од стране полиције, као и сведочења оних који су претучени, а који су до детаља описивали кроз какву су торуру прошли.

Адвокатица Јана Аћимовић Планојевић за Данас каже да се против неких од оштећених још воде поступци у којима су они осумњичени за напад на службено лице, али да постоје и оштећени који су тог дана пребијени, а да против њих није поднета никаква пријава.

„Ми смо као адвокати који заступају оштећене тражили од ПУ Ваљеву да нам се доставе извештаји о употреби средстава принуде које мора да попуни сваки полицајац који та средства примени, јер се у тим извештајима наводи која су средства употребљена, ко их је употребио, када и због чега. Међутим, те извештаје никада нисмо добили“, каже она.

Она напомиње да Основно јавно тужилаштво у Ваљеву није применило методологију хитности која је у случајевима када постоји сумња у примену тортуре обавезна.

„Оно је морало по пријему наше кривичне пријаве да примењује методологију о спровођењу истраге у случају злостављања од стране полиције, јер је то дефинисано међународном конвенцијом чији је Србија потписник. Пошто се то није догодило, ми смо писали ургенције и захтев за надзор Врховног јавног тужилаштва. Врховна јавна тужитељка је извршила увид у предмет и искористила законско право да тај предмет пребаци у ТОК“, наводи Аћимовић Планојевић.

Каже да се истрага померила са мртве тачке тек када је ТОК преузео случај, али да су тада кренули напади режимских медија на њу.

„Поступајући тужилац је до сада саслушао 25 од 27 оштећених и сада следи фаза извођења осталих доказа у поступку“, наводи она.

Што се тиче таргетирања ње и њене породице, она то повезује управо са тренутком када је ТОК преузео случај.

„То је отишло предалеко и ствара се један опасан наратив, где се мени и целој мојој породици заправо црта мета на челу. Наводе да смо мој отац и ја предводили нападе на полицију, да је моја породица исконструисала кривичну пријаву, да смо издајници државе и остале најгнусније лажи, које доживљавам као притисак на нас адвокате који заступамо оштећене“, каже адвокатица.

Она је изнела и своје мишљење због чега власт свим силама покушава да заштити полицајце, с обзиром на то да се у овом случају не ради о високопозиционираним функционерима МУП-а.

„На основу свих околности које су пратиле догађај у Ваљеву, мишљења сам да се радило о координисаној акцији застрашивања грађана од стране полиције, јер се у Ваљеву нису догодили изоловани инциденти насиља појединих полицајаца, већ сматрам да се радило о масовном незаконитом поступању полиције“, закључује Аћимовић Планојевић.

Бивши потпуковник полиције из Ваљева Владимир Јанковић: Власт правда насиље полиције заменом теза

Бивши потпуковник полиције из Ваљева Владимир Јанковић, који се бавио вођењем дисциплинских поступака, каже за Данас да је у Ваљеву 14. августа полиција спроводила освету, а не закон, као и да су инциденти почели када је неко бацио пиротехничко средство иза кордона.

Он напомиње да је читава реакција полиције била незаконита, подсећајући да је дан пре

тога демолирана пицерија од стране маскираних лица наочиглед полиције која није предузела ништа, што је и био повод за протест 14. августа.

„Полицајци који су дошли 14. августа у Ваљево су били непрописно одевени, без икаквих ознака којима би доказали да су припадници МУП-а. Полиција је у једном тренутку трпела нападе одређених демонстраната и тада су имали право да интервенишу. Међутим, уместо тога, интервенција је уследила по завршетку протеста, без претходно издатог упозорења и наређења. Тада су људе буквално ловили и брутално пребијали иако им та лица нису пружала никакав отпор“, каже Јанковић.

Наш саговорник додаје да режим и медији наклоњени режиму врше замену теза, правдајући употребу силе полиције према демонстрантима тиме што су их неки демонстранти нападали и што су неки полицајци задобили повреде.

„Полиција не сме да се свети, а ово је била освета. Полиција сме да употребљава средства принуде само док траје напад на њих или на неког другог, али када напад престане, не може се накнадно употребљавати сила. Чак и ако је међу претученима било оних који су се сукобљавали са полицијом, у тренутку када су хапшени они нису пружали никакав отпор, а на снимцима смо видели како десетине полицајаца туку мушкарце који беспомоћно леже на земљи“, објашњава Јанковић.

Delite

Najzad „spisak " policajaca " koji su premlaćivali decu u Valjevu !!! pic.twitter.com/VbTmVNXztB

— black & white (@bianconerobgd) [August 10, 2026](#)

Додаје и да је полиција, поред прекомерне употребе силе, хапсила људе за које се касније испоставило да уопште нису учествовали на протесту, а камоли нападали полицију.

У Ваљеву ће у петак, 14. августа, бити обележена годишњица полицијске бруталности на коју су позвали студенти.

(Данас)